

[Rahbæk Møller]

sit forslag, da han åbenbart ikke selv tror på det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beregningsgrundlaget for 17. alm. vurdering.

[Af Hagen Hagensen (KF) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 50. Fremsat 11/12 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Som forslagsstillerne formentlig ved, selv om det ikke fremgår helt klart af beslutningsforslaget, er det således, at efter vurderingslovens regler skal ansættelsen ved de almindelige vurderinger ske efter prisforholdene den pågældende 1. april. Ansættelsen af ejendomsværdier og grundværdier ved 17. alm. vurdering skal derfor foretages på grundlag af prisforholdene den 1. april 1981, og der vil således blive taget hensyn til det prisfald, som måtte være indtrådt inden 1. april 1981.

Jeg ved ikke, om det, forslagsstillerne har tænkt på, er de problemer, der måske kunne rejses i forhold til de foretagne forvurderinger. Disse forvurderinger er foretaget på grundlag af prisforholdene pr. 1. april 1980. For disse ejendomme vil der blive gennemført ændringer i de foretagne ansættelser under hensyn til de forskydninger af prisforholdene, som allerede er indtrådt, og som måtte indtræde inden 1. april 1981. Jeg kan derfor

sige, at den første del af beslutningsforslaget efter min opfattelse er helt overflødig.

Den anden del af beslutningsforslaget bygger på den kritik, som fra konservativ side – meget overraskende for mig i øvrigt – er rejst imod det såkaldte byggeretsprincip. Jeg skal ikke lægge op til en fornyet diskussion om byggeretsprincippet, for dette princip er efter min opfattelse rigtigt. Derfor mener jeg i og for sig også, at jeg må afvise anden del af forslaget her. Men jeg vil da gerne føje til, at når resultatet af 17. alm. vurdering kommer til at foreligge, er der jo en lang række spørgsmål, der skal rejses og bør rejses og vil blive drøftet. Vi har tidligere i forbindelse med forslag af denne karakter været præsenteret for synspunkter om, at man skal gå over til kontantvurdering, og der har også været hele spørgsmålet om løbende vurdering. Der er spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved lejeværdierne, og der er en lang række beløbsgrænser for formuer osv. Man har sagt, at det er spørgsmål, som må tages op, og jeg har bekræftet, at sådan er det normalt. Når man kender resultatet af den seneste vurdering, tager man alle disse spørgsmål op til overvejelse og drøftelse. Der kan der også være andre elementer, man i givet fald tager op til overvejelse og drøftelse.

Men sådan som dette forslag her foreligger, må jeg afvise det.

Erenbjerg (S):

Traditionen tro præsenteres folketinget her umiddelbart før den 17. alm. ejendomsvurdering for et forslag vedrørende værdifastsættelsen af fast ejendom. Lignende forslag er folketinget blevet præsenteret for forud for alle tidligere ejendomsvurderinger. Den forskel, der eventuelt kan være, er, at tidligere har forslagene manet til forsigtighed over for de stærkt stigende ejendomspriser. I dette tilfælde må det modsatte siges at være tilfældet. Men netop i en sådan situation, i en situation som den nuværende med faldende ejendomspriser, viser vore ejendomsvurderingsprincipper sig at være rigtige, idet de til enhver tid foretagne vurderinger er en afspejling af de til enhver tid værende handelspriser. Meningen med beslutningsforslagets første del kan være vanskelig at tyde, da netop, som det skrives i forslaget, den aktuelle, vigende prisudvikling for fast ejendom skal

[Erenbjerg]

lægges til grund for 17. alm. vurdering. Derfor er der altså ingen grund til at ændre principperne for vurderingen ved den 17. alm. vurdering.

Med hensyn til anden del af beslutningsforslaget, der indebærer en fravigelse af det princip, ligningsrådet har besluttet at anvende gennem det såkaldte byggeretsprincip, hvorefter grunde med en stor bebyggelsesgrad, i almindelighed mindre grunde, vil stige mere end store grunde, så har ligningsrådet fundet, at et sådant princip i højere grad vil medvirke til en mere realistisk bedømmelse af ejendomsvurderingerne, hvilket vel også må siges at være i overensstemmelse med de faktiske forhold, hvor kvadratmeterprisen for mindre grunde er højere, end den er for de større grunde.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til fremme af det foreliggende beslutningsforslag.

Anders Poulsen (V):

Også vedrørende dette lovforslag er det hr. Ivar Hansen, der er mit partis ordfører, men jeg skal på hans vegne redegøre for venstres folketingsgruppes stilling.

Jeg vil først sige, at jeg synes, der er ganske god grund til, at dette folketingsbeslutningsforslag er blevet fremsat, og det undrer mig egentlig noget, at ministeren så kategorisk afviser dette forslag. Jeg må næsten forstå det på den måde, at ministeren dermed også afviser, at der forud for 17. alm. vurdering skulle være ganske specielle problemer. Der er imidlertid en lang række problemer, som er affødt af det faldende prisniveau på fast ejendom, som er affødt af de mange tvangsauktioner, og som i øvrigt er affødt af, at kun en helt ekstraordinært lille procentdel af de faste ejendomme handles. Dermed er der også meget store problemer i forbindelse med den salgsstatistik, der lægges til grund for værdiniveauet her ved 17. vurdering. Der er en lang række ting, der bør ses nærmere på i den forbindelse. Jeg synes, ministeren ikke så kategorisk burde afvise virkelig at gå til bunds i alle disse problemer.

Ud over de problemer, jeg har nævnt her, er der også nogle ganske særlige problemer, der knytter sig til grundværdifastsættelsen f. eks. for landbrugsejendomme. Pligten til at bygge og retten til at bygge på en landbrugs-

ejendom giver nogle specielle problemer, boligerværdiforholdene giver nogle specielle problemer på landbrugsejendomme, navnlig når man ser disse ting i forhold til vurderingslovens bestemmelser om, at man vurderer grunden til en landbrugsejendom, som om den tilhørte en middelstor bondegård.

Alle de forskellige forhold og usikkerhedsmomenter, der knytter sig til den 17. vurdering, gør, at vi i venstres folketingsgruppe må sige, at vi med det allerførste vil fremsætte forslag om en udskydelse af 17. vurdering. Vi synes nok, usikkerhedsmomenterne er så store, at der er grundlag for virkelig at arbejde sig ned i alle de problemer, der knytter sig til specielt den 17. vurdering, derunder ikke mindst en bedømmelse af mulighederne for at anvende kontantværdiprincippet ved den første almindelige vurdering, der skal foretages. Disse ting gør, at vi fra venstres side kommer med et forslag om udskydelse.

Når vi nogle gange har hørt ministeren redegøre for, at nu skal vurderingsresultaterne gå ind på EDB-anlæg, og der skal så fremover ske en automatisk årlig opregulering på grundlag af salgsstatistikkerne, så synes jeg også, vi er nødt til at stille spørgsmålet, om ikke vi nu er fremme ved en situation, hvor vi måske er nødt til ligesom at nulstille vurderingerne. Hvis man virkelig foretog en ganske nøje bedømmelse af de vurderingsresultater, der ligger i øjeblikket, så er jeg helt overbevist om, at man ville se, at der knytter sig masser af tilfældigheder til vurderingerne. Hvis man putter disse tilfældigheder ind på et EDB-anlæg og automatisk opsummerer, så er der næsten ingen grænser for, hvad der kan komme ud af det. Vi har vel allerede fået et lille indtryk af nogle af de problemer i forbindelse med ejendomsregistreret. Det er altså også et spørgsmål, jeg vil rejse, om der ikke var et behov for det.

Jeg synes, der er god grund til, at det konservative beslutningsforslag er fremsat. Det giver os lejlighed til at foretage nogle overvejelser, som det er nødvendigt at foretage, inden vi går i gang med 17. alm. vurdering.

Glistrup (FP):

Det konservative folkeparti skal bestemt ikke have utak for, at det har hævet den løftede pegefinger, som jo reelt er det fulde indhold af det beslutningsforslag, vi her behand-

[Glistrup]

ler. Det skal ikke nægtes, at datoen den 1. april 1981 sådan rent astronomisk indtager den besynderlige stilling, at den kaster sine skygger både til den ene og til den anden og til den tredje og fjerde side. Forholdet er det, at der i hundredtusindvis af danske hjem i øjeblikket er en rædsel for, hvad denne vurdering, som sker på et så usikkert grundlag, som tilfældet vil være, vil føre til.

Derfor glædede det selvfølgelig også et fremskridtshjerte at høre hr. Anders Poulsen oplyse, at nu kommer venstre med fremskridtspartiets gode forslag om at udskyde 17. alm. vurdering, sådan som alle fremskridtspartiets forslag til syvende og sidst bliver fremsat af andre partier og ender med at blive fælleseje for alle partier herinde. Det glæder vi os selvfølgelig til at rose venstre for, når vi nu skal til at førstebehandle det forslag om at udskyde 17. alm. vurdering.

Situationen er jo den, at med den bølge af tvangsauktioner, som går over landet, er den 1. april 1981 en dato, hvor det er helt umuligt at fastsætte en pris i handel ogandel for masser af ejendomsstyper. Nu kan man sige, at vedrørende parcelhuse f. eks. har der ikke været noget særligt prisskred, men alligevel er datoen 1. april 1981 ikke nogen god dato at vurdere parcelhuse på, for årsagen til, at prisindeks holder sig så nogenlunde for parcelhuse, er jo at finde i, at antallet af parcelhushandler er meget lille her i disse måneder. Folk, der har deres parcelhus til salg, sidder og venter på, at de kan få deres pris hjem, og derfor holder de prisen kunstigt oppe et stykke tid, måske frem til den 2. april 1981, måske til den 17. april 1981, måske til den 19. april 1981, men før eller senere kan de selvfølgelig ikke betale terminsydelserne på et hus, de ikke har råd til at bo i, og så kommer der et masseudbud af parcelhuse dér engang hen på foråret, og så vil en vurdering pr. 1. april 1981 være fuldstændig forfejlet.

Derfor må vi sikkert arbejde i den retning, som hr. Anders Poulsen talte om, men vi skal passe på, at vi ikke, fordi det er det rigtige for flertallet af borgere, får datoen til at blive en aprilsnar for et mindretal af borgere, nemlig dem, der er så ulykkeligt stillet, at deres ejendom allerede før 1. april 1981 er faldet til en lavere pris end den, der var gældende pr. 1. april 1977. Det må selvfølgelig understreges i forbindelse med et forslag som

det, hr. Anders Poulsen bebudede, at der må foregå en normal årsomvurdering pr. 1. april 1981, hvor den ejer, der begærer sin ejendom vurderet, vil kunne få gennemført det. Ikke i form af en almindelig ejendomsomvurdering, men i form af en omvurdering, som foregår specielt på grundlag af en ejerbegæring for vedkommende ejendom og kun gældende for den individuelle ejendom, som begæringen nu omfatter.

Det er rigtigt, som skatteministeren også gjorde opmærksom på, at det konservative partis forslag er ledsaget af visse bemærkninger, der kan tydes som en afstandtagen fra byggeretsprincippet. Sådan vælger jeg nu ikke at læse det konservative partis forslag. Det er ikke nødvendigt at læse det på den måde. Det kan også udmærket læses på den måde, at man også her hæver pegefingern og advarer mod ud fra nogle abstrakte metoder at komme til en forkert vurdering af nogle ejendomme. Det siger sig selv, at i de tilfælde, hvor byggeretsprincippet fører på afveje, skal byggeretsprincippet ikke anvendes, og det har da heller aldrig været ligningsrådets flertals mening, at det skal anvendes på de områder, hvor det kommer til at føre til forkerte resultater. Meningen er, at en vurdering skal gå ud på – hvad enten det er en grundvurdering eller en ejendomsomvurdering – at finde den pågældende ejendoms eller grunds værdi i handel ogandel, og dér kan byggeretsprincippet være et udmærket hjælpeinstrument i masser af tilfælde for masser af grundværdier.

Men det at finde værdien i handel ogandel pr. en dato som 1. april 1981 med den afgrundspolitik, som flertallet i dette folketing fører og bekræftede ved finanslovaftemningen om de 52 mia kr. i statsunderskud for 1981, det er en næsten umulig opgave. Derfor er det lykkeligt, om det konservative forslag er Johannes Døber-bebudelsen af, at nu kommer Messias i form af hr. Anders Poulsens forslag om at få det hele afskaffet. Lad os håbe på, at det får en lykkelig og let gang her igennem tinget.

Rahbæk Møller (SF):

De konservative foreslår, at ejendomsomvurderingen skal følge prisniveauet. Det kan vi da kun være enige med de konservative i. Endvidere foreslår de konservative, at der

[Rahbæk Møller]

ikke må ske urimelige værdiansættelser. Vi er da også principielt faste modstandere af urimelige ansættelser, men hvilke af partierne her i folketinget er ikke det? Selve forslaget ordlyd er faktisk af en sådan karakter, at jeg går ud fra, at alle kan gå ind for det, men i bemærkningerne står der forskellige ting, som vi ikke kan tilslutte os.

For det første står der, at grundlaget for vurderingerne ikke alene skal være frie salg, men også familiehandler og tvangsauktioner. Det kan vi ikke gå ind for. I begge tilfælde er der tale om kunstige prisansættelser. Udgangspunktet skal naturligvis være frie salg. Senere står der, at der ved vurderingen bør gælde metodefrihed for vurderingsrådene. Det kan vi heller ikke gå ind for. Der skal naturligvis være de samme principper for hele landet.

På grund af disse formuleringer, og fordi vi i det hele taget betragter forslaget som overflødigt og intetsigende, må vi afvise det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da jeg så dagsordenen for i dag, syntes jeg egentlig, at det var et meget godt tidspunkt, det konservative beslutningsforslag om 17. alm. vurdering kommer til debat, eftersom skatteministeren omkring nytår – jeg tror, det var kort efter nytår – i TV lod sig citere for, at han forberedte et indgreb, og eftersom jeg i dag i B. T. kan læse, at man forbereder en ny praksis i boligvurderingen. Jeg havde ventet, at vi havde fået lidt at vide om, hvad den gik ud på. Det vil jeg stadig væk synes at der er en god anledning til. Det sted, hvor man får den slags at vide, må dog ikke være sidst i folketinget og først alle andre steder, sådan at man skal vurdere det sådan, at det er bedre at holde et dagligstuemøde, når man vil vide noget, eller at bivåne et dagligstuemøde et eller andet sted i landet, end at politikerne kommer ind i folketingssalen for at få at vide, hvad der skal ske.

Så vidt jeg har forstået det, der er sagt om det almennyttige boligbyggeris grundvurderinger, herunder grundvurderingen for tæt, lav bebyggelse, så forholder det sig sådan, at man har vurderet grundene, som man bygger almennyttigt etagebyggeri på, meget lavt, medens man har vurderet de grunde, som man bygger tæt, lavt almennyttigt udlejningsbyggeri på, som tilsvarende parceller, hvor der bygges privatejede boliger, villaer og parcel-

huse. Derved kommer man op på en meget højere værdi for disse parceller, hvor der er bygget tæt, lavt udlejningsbyggeri.

Nu siger boligselskaberne, at det er helt urimeligt, for når de sammenligner den grundskat, der skal betales, så er grundværdien for sådan et tæt, lavt udlejningsbyggeri 1 ½ gang så stor som den grundværdi, der pålægges en ejerlejlighed. Hvordan kan det nu være? Jo, man har anstændigvis følt, at i København er man nødt til at vurdere det private etagebyggeri efter samme regler som det almennyttige boligbyggeris grunde. Dermed bliver det private etagebyggeris grundværdier meget lave, og når man så deler ejendommen op i ejerlejligheder, bliver det naturligvis meget små beløb pr. ejerlejlighed.

Jeg synes, det er galt, at vi får den forskel, og jeg vil være parat til at overveje, hvordan det kan ændres. Men jeg beder dog om, at skatteministeren giver samme oplysninger her i folketinget, som han og finansministeren kan give andre steder end lige netop her i folketinget.

Måtte jeg ikke sige med hensyn til de betragtninger, der er fremsat om byggeretten, at jeg har jo tidligere opfordret skatteministeren til, at vi fik drøftet byggeretsprincippet her i salen. Jeg vil gerne tage et enkelt tilfælde frem, der viser, hvad det er for tilstande, vi kan komme ud i. Et dobbelthus, der ejes af én, og hvoraf den ene del er lejet ud, vil formentlig kunne vurderes til ca. 1,5 mill. kr. Vurderet som 2 huse ville det blive 2 gange 1 mill. kr., men vurderet som ejerlejligheder ville de nok komme ned på en halv mill. kr. pr. stk. Det er på grund af byggeretsprincippets indførelse. Jeg finder, at der er god grund til at drøfte, hvad det er for forhold, vi kommer ud i her. En ejerlejlighed i et dobbelthus vil formentlig blive sat til en halv mill. kr. Det er eksempler, der er taget fra en københavnsk forvurdering. Når ejendommen er stykket op i to ens huse, kommer vi op på 2 mill. kr. tilsammen for dobbelthuset. Hvis det er et dobbelthus, hvoraf den ene del er lejet ud, kommer vi formentlig op på 1,5 mill. kr. Det er ikke tilfredsstillende, når det er samme hus, det drejer sig om.

Måtte jeg spørge, når vi er i gang med at diskutere det, om det er rigtigt, at man allerede har forvurderinger sendt ud for samtlige ejendomme i landet, byggende på de sam-

[Bernhard Baunsgaard]

menligningsvis meget høje salgspriser, der var for ¾ år siden.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er meget typisk for hr. Bernhard Baunsgaard, at han meget gerne vil belære. Selv om jeg har tætte relationer til hr. Bernhard Baunsgaard – i øvrigt mener jeg også venskabelige relationer til hr. Bernhard Baunsgaard – må jeg alligevel indstille mig på, at jeg jævnlig skal belæres om, hvordan jeg burde have gjort. Nu får jeg altså at vide, at jeg burde have benyttet den givne anledning til at give folketinget nogle oplysninger, som har relation til noget, jeg skulle være blevet citeret for i bl. a. TV. Nu ved jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard er et meget engageret medlem af folketinget, og derfor ved hr. Bernhard Baunsgaard selvfølgelig også, at før jul stillede SF mig et onsdagsspørgsmål, som netop gik på de problemer, som har rejst sig for det almennyttige byggeri, og at jeg ved den pågældende lejlighed svarede på det stillede spørgsmål, at jeg fandt, at det var rimeligt at anlægge en lempeligere vurdering af grunde, der rent faktisk ikke kan handles, og at jeg ville sætte et arbejde i gang med henblik på udarbejdelse af lovforslag herom. Det er præcis det samme, jeg har sagt senere. Jeg har ikke gjort mig den anstrengelse at slå efter i Folketingstidende, hvor det står, men det håber jeg ikke hr. Bernhard Baunsgaard vil bebrejde mig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ønsker ikke at belære nogen, det må enhver klare for sig. Men jeg ønsker at understrege, at hvis man sætter pris på, at folketinget vurderes rimeligt ude i befolkningen, er den første ting, der skal ske, at dette tings medlemmer, inklusive de medlemmer, der er ministre, selv vurderer folketinget tilstrækkelig højt. Derfor ville det være rimeligt, om folketinget ved en sådan diskussion om den 17. alm. vurdering bliver bekendtgjort med i hovedtræk, hvad det er, man er kommet frem til. Jeg opfordrer endnu en gang ministeren til at gøre det her. Det kan ikke være rimeligt, at man i pressen og til Ritzaus Bureau lader meddele, at man nu er parat til at komme med ændrede regler, og at de end ikke røbes her i folketinget.

Det kan godt være, at det er ubekvem for regeringen, at det gøres, men så må man også være tilbageholdende, når det gælder meddelelser til aviserne. Det kan ikke være rimeligt, at de, der ikke kan få det at vide, er folketingets medlemmer.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må straks sige, at jeg synes, det er i rette tid, det konservative folkeparti rejser denne sag. Jeg synes, der er overordentlig god grund til at gøre det. Forslagets videre skæbne skal jeg ikke bedømme, det må udvalget tage stilling til. Men vi kan ikke komme uden om her i tinget at gå ind på 17. alm. vurderings helt specielle problemer; det må jeg anse for en helt given ting.

Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at vi herinde alvorligt må overveje at udsætte denne vurdering, sådan som nu også venstre har sagt det, og som hr. Glistrup allerede tidligere har sagt det. Jeg ved godt, at det er et forslag, der er kommet hver gang, idet man har sagt: nu stiger priserne alt for stærkt. Det er blevet afvist, idet man sagde: ja men herregud, enhver kan se, at priserne stiger. Det er jo rigtigt; det har man kunnet se de andre gange. Man har kunnet diskutere lidt, hvor stærk stigningen var, men at priserne steg, var der ingen tvivl om. Men denne gang er man i tvivl. Man er ikke i tvivl om, at der umiddelbart er en tendens til prisfald, men hvor stort det er, ved man ikke, og om det vil vare ud i de næste år, ved man heller ikke – måske kommer der prisstigninger igen. I den situation vil en vurdering, der skal vare flere år, ikke have den rigtige baggrund.

Nu er det ikke den sag, der er til debat, så jeg vil blot sige, at jeg synes, det er glædeligt, at et udvalg med nogle af de folk, der har beskæftiget sig mest med disse ting, nu virkelig får lejlighed til at drøfte dem igennem.

Nu nævnte ministeren en række forhold, som man selvfølgelig skal tage op, som vi jo også har gjort, hver gang der har været en ny vurdering. I den forbindelse vil jeg indstændigt bede om, at også byggeretsprincippet bliver taget op. Jeg har ikke noget at indvende imod byggeretsprincippet, for jeg vil ud fra min erfaring i de mange år i statens ligningsdirektorat hævde, at det i virkeligheden var det, der blev praktiseret i forvejen, og at det bare er dér, hvor det ikke har været

[Erhard Jakobsen]

praktiseret, man får noget frygtelig ballade ud af det nu. Men netop på denne baggrund bør man tage en sådan ting op, og det beder jeg ministeren bekræfte vil ske.

Man må tage sådanne ting op som de utilsigtede virkninger. I og med at man begynder at vurdere grunde på en ny måde, får disse grunde en anden relation til ejendomsværdien, end de har haft før, og her tænker jeg på virkningerne med hensyn til kapitalvindingsskatten. Altså en række ejendomme, hvis grundværdi får et andet forhold til ejendomsværdien, end den har haft før, vil falde ind under en regel, som det ikke før i tiden har været tilsigtet de skulle falde ind under. Når man har ladet visse parcelhuse falde ind under kapitalvindingsskatten, har det været ud fra en fornemmelse af, enten at bygningerne var så forsømt, at det i virkeligheden var en grund, man solgte, eller at det var så stort et areal, at det var jorden og ikke bygningerne, man handlede om. Men her foreligger der ikke sådanne forhold, og det er noget, der absolut ikke har været taget i betragtning, da man fastlagde reglerne for kapitalvindingsskatten. Derfor vil jeg bede ministeren bekræfte, at også en sådan ting skal behandles side om side med de andre ting, ministeren nævnte. Jeg er her ganske enig med det, som hr. Glistrup sagde om det astronomiske, nemlig at en masse mennesker gør sig deres forventninger om disse ting: nogle er rædselsslagne, og nogle har måske forventninger i modsat retning. Men det er i hvert fald vigtigt for folketinget at få det til at se så klart ud som muligt, og derfor synes jeg, det ville være godt, dels at man i udvalget tager en drøftelse, dels at vi i forbindelse med et eller andet lovforslag så snart som muligt tager en virkelig generaldebat her i folketinget og ser at nå til enighed om det.

Jeg er vel klar over, at dette her ikke er forligsstof, for det er noget, der vedrører det, der skal betales i 1982, men det kan blive det, for der skal jo dannes et nyt forlig. Det er i hvert fald helt givet set fra mit partis synspunkt, at vi ikke vil være med til et økonomisk forlig, hvor de urimelige forhold, der kan blive resultatet af 17. alm. vurdering, får lov til at være fremherskende inden for den kommende periode, der skal være forligsperiode.

Flygaard (DR):

Mit parti afviser klart det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om beregningsgrundlaget for 17. alm. vurdering.

Jeg tror ikke, man i hvert fald her i efterkrigstiden én eneste gang har oplevet ikke at være blevet præsenteret for den begrundelse, at der har foreligget særlige forhold, som gjorde det ønskeligt, at man udskød vurderingen. Derfor har det altså ikke nogen særlig relevans, når man på forskellig vis forsøger at angribe den 17. alm. vurdering.

Man kan i øvrigt karakterisere forslaget til folketingsbeslutning enten som udtryk for ønsket om at slå et termometer i stykker eller som overflødigt, for det, der står i forslaget, er faktisk, at man pålægger ministeren for skatter og afgifter at sørge for, at den aktuelle vigende prisudvikling for al fast ejendom løbende lægges til grund ved forberedelsen og gennemførelsen af 17. alm. vurdering, men hvis man slår op i vurderingsloven, kan man konstatere, at det er det, loven forpligter ministeren og vurderingsmændene til at gøre.

Den anden halvdel er, at der ikke sker ansættelser af ejendomsværdier, der urimeligt forrykker forholdet mellem grundværdier og forskelsværdier. Ja men hvis det nu rent faktisk viser sig, at grundværdierne er steget mere end forskelsværdierne, er det så udtryk for et urimeligt forhold? Der ligger heller ikke i den nuværende lov noget ønske om at forrykke urimeligt; der ligger blot et ønske om at konstatere ved vurdering, hvad udviklingen rent faktisk har været.

Jeg skal derfor blot gentage, at retsforbundet klart vil afvise det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Hagen Hagensen (KF):

Først vil jeg gerne sige tak til de ordførere, der har støttet forslaget og i øvrigt fundet det rimeligt, at det er blevet fremsat. Det synes vi også det er, og debatten har jo vist, at der virkelig er behov for at drøfte forholdene i forbindelse med 17. alm. vurdering, forud for at denne vurdering går i gang. Det er da helt i orden, når det fremhæves, at de ting, der står i beslutningsforslaget, sådan set også står i den gældende lov, som skal danne grundlag for vurderingen, nemlig som det ene led at man skal følge udviklingen i ejendomspriserne og som det andet led, at man også skal påse, at der ikke er et urimeligt forhold mel-

[Hagen Hagensen]

lem grundværdi og forskelsværdi, de to ting, der tilsammen udgør ejendomsværdien.

Men når jeg har sagt dette og er enig i, at sådan er forholdene, må jeg også tilføje, at det netop er den forberedelse af 17. alm. vurdering, der er i gang, og den forvurdering, der finder sted i disse dage, der gør, at der virkelig er grund til at drøfte forholdene, for der er lagt op til, at man får forrykket forholdet mellem værdierne; der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at det er sådan. Jeg er selv – for at bruge det udtryk, jeg holder så meget af – »simpel og enfoldig vurderingsmand«, for jeg har lært af en af dem, der kunne noget om vurdering, at vi andre skulle betragte os sådan, og jeg tager del i denne vurdering og gør det med megen skepsis, fordi forholdene for mig at se tyder på, at vi får noget forkert ud af det.

Jeg er ganske klar over, at vi ved forvurderingen skal vurdere efter prisforholdene pr. 1. april 1980. Vi ved også, at forholdene har ændret sig siden, og at de salgsplynsninger, man har, selv om de viser nedadgående tendens for stort set alle ejendomsstyper, alligevel nok ikke er så markante, at vi kan lægge dem til grund fuldt ud, fordi man jo må erkende, som det også er sagt af en anden ordfører her i dag, at der på visse områder i hvert fald er for få salg til, at man egentlig kan bedømme forholdene, altså at man ikke har fået de rette priser frem endnu, fordi folk har måttet holde tilbage: da der ikke har været nogen, der har villet købe, er man ikke kommet af med de ejendomme, der faktisk er udbudt til salg. Det er, som det også er nævnt af flere andre ordførere, en af grundene til, at de omsiggribende tvangsauktioner også spiller ind på forholdet. Derfor må vi mene, at det salgsgrundlag, der skal være, må omfatte ikke alene frie salg, men også familieoverdragelser og tvangssalg, som der desværre er flere og flere af.

Jeg oplevede forleden dag at skulle give møde på en tvangsauktion som sagfører for en af mine klienter, der faktisk ikke havde synderlig lyst til at tage et parcelhus hjem, som det hedder, på auktionen, fordi han skulle præstere op imod et lille hundrede tusinde kroner, der var i restancer og i omkostninger for at tage et hus hjem, hvor kreditforeningslånene til rest var ca. 400.000 kr. Han var i princippet rede til at lade sine omkring 200.000 kr., der var pant i, gå væk, for-

di han skulle præstere de mange penge for at tage huset hjem. Han tog ejendommen hjem, og der er markeret og taget hjem for ca. 400.000 kr. Han skal se at få solgt den på ny for at redde noget af sit. Men det væsentlige for ham, årsagen til, at han tog den hjem, var, at han ejer flere ejendomme i det samme område, og hvis han nu markerer, at man kan overtage ejendommene for restgælden til kreditforeningen, får han jo aldrig solgt et af de øvrige huse, han har med at gøre. Derfor er der særdeles god grund til, at man også tager de tvangssalg, der desværre finder sted i stigende grad, med ind i overvejelserne og i baggrunden for det, vi har med at gøre.

Så er der forholdet med normalt og for den sags skyld også det byggeretsprincip, som jeg måske skal komme med en enkelt bemærkning om lidt senere, der gør, at man har fået udarbejdet teoretiske beregningsgrundlag, der allerede ved forvurderingen i en række tilfælde viser sig ikke at passe på, hvad ejendommene var værd den 1. april 1980, for det er jo det, vi skal drøfte; det ved jeg godt. Det er derfor, jeg tror, at man overhovedet ikke kan nå at lave om på dette system med normaltalsberegninger og alt det, der er løbende frem til 17. alm. vurdering, hvis man ikke tager fat på det nu og får det gjort, når resultatet af forvurderingerne kommer tilbage og viser, hvor skævt det er.

Jeg tvivler i øvrigt på, at det kan nås, og derfor kan jeg godt forstå, at røsterne om, at man skal udsætte 17. alm. vurdering, kommer frem nu. Jeg hører ikke selv til dem, der har talt for det, fordi 17. alm. vurdering som tidligere almindelige vurderinger skal bruges til mange flere ting, men jeg forstår, at tanken kommer frem, fordi jeg synes, vi er kørt for langt hen ad vejen uden at have fået taget op det afgørende: hvordan vi får fastsat den rigtige pris i handel og vandel, som der står i loven at vi skal gøre. Det byggeretsprincip, man nu ønsker lagt til grund for parcelhusbebyggelse m.v., indebærer, at man får nogle ganske eksorbitante stigninger af grundværdierne adskillige steder.

Jeg kan nævne et rækkehus, som jeg har med at gøre. Det lille frimærke af jord stod til omkring 180.000 kr. sidst; det skal op i ca. 400.000 kr. nu! Det klarer sig, fordi der er en intensiv benyttelse, så ejendomsværdien vel kan blive over 800.000 kr., og derigennem er der fred og ingen fare for beskatning i denne

[Hagen Hagensen]

omgang, hvis man skulle sælge huset, for grundværdien er stadig væk mindre end de 50 pct. af ejendomsværdien.

Men ovre på den anden side af gaden er der et parcelhus, og dér skal vi også bruge byggeretsværdien. Det er et lidt ældre hus, og den forskelsværdi, vi kan få frem dér, kan ikke komme så højt op, at man med rimelighed kan bedømme ejendommens værdi, som vi jo til syvende og sidst skal gøre, i handel og vandel som værende ud fra normalt det, den skulle være; den må gå nedad, og ergo bliver grundværdien mere end de 50 pct. Jeg er altså med til i vurderingsrådet at sende de pågældende folk, der skal afstå deres ejendom, ud i en beskatning, som de ikke har været undergivet før.

Det synes jeg ikke om, fordi det er teoretiske principper, der skal lægges til grund, hvor jeg mener, vi skal have metodefrihed fuldt ud. Der er ikke spor tvivl om, at man med byggeretsprincippet har søgt at trække ned over hovedet på vurderingsrådene et princip, som det vil være meget svært at klare sig med.

Dertil kommer yderligere, at når der foreligger grunde, som er så formasteligt store, at der kan være to grunde på dem og de kunne udstykkes, så skal vi regne med to byggeretter, og det er faktisk ikke særlig godt. Der er nogle taleksempler, der viser, hvor galt det er.

Jeg forstår derfor ikke, at skatteministeren afviser at ville drøfte disse forhold. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi får dem drøftet. Lad det være kaldt for en løftet pegfinger, men det er også et velment råd til ministeren og dem, der følger ham, om, at vi ikke kører ind i noget, der er splintrende hamrende galt.

Nu er der ymtet noget om, at man for grunde, hvorpå der er opført almenyttige boliger som tæt og lav bebyggelse til at udleje, skulle finde frem til en anden vurdering af grunden. Hvordan skal man gøre det? Der står i lovens § 13, at man ved grundværdien forstår værdien af grunden med grundforbedringer i ubebygget stand under hensyn til beskaffenhed og beliggenhed og til en økonomisk henseende god anvendelse. I vejledningen står der udtrykkelig, at man skal bortse fra alt det andet. Vi skal vurdere grunden, som om der ikke var bygget noget på den. Hvad kommer det os ved, om der er

bygget den ene eller den anden form for huse på den, om den ligger bar hen, om der er den ene eller den anden art af udnyttelse, eller hvad den gør? Det er værdien af grunden som ubebygget. Så spørger jeg ministeren, hvordan han vil klare det. Det har vi heller ikke fået klaret her i dag, men det er da også en af de ting, vi skal have klaret.

Jeg synes, det hermed er vist, at der er grund til, at vi har fremsat beslutningsforslaget. Jeg har påpeget, at det mange steder vil komme til at gå skævt, fordi man ved at vurdere ejendommen, som den skal, til syvende og sidst som værdien i handel og vandel, som loven siger, ikke vil kunne komme op på en værdi, der indeholder tilstrækkelig rest til forskelsværdien, altså det, den er bebygget med. Grundværdien skal jo fastsættes efter det princip, der gælder, for ellers går det også skævt på det område; så er vi ude i noget, der er galt, og dermed forrykker man faktisk forholdet mellem grundværdi og ejendomsværdi på en helt urimelig måde. Jeg håber på, at vi endnu i den 11. time kan nå at få lavet dette om, således at der dog kommer noget rimeligt ud af den vurdering, der forestår.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne lige slå fast over for hr. Hagen Hagensen, at byggeretsprincippet er et teknisk hjælpemiddel på baggrund af den beslutning, der er taget med henblik på at få foretaget en maskinel vurdering, et maskinelt udtræk, som skal forelægges for vurderingsmyndighederne. Metodefriheden er der i og for sig stadig væk, fordi vurderingsmyndighederne kan tilsidesætte den maskinelle vurdering og sige: den duer ikke; den rammer ikke det rigtige resultat, og derfor anvender vi, var det sund fornuft eller noget i den retning, hr. Hagen Hagensen talte om.

Jeg synes, det er vigtigt at få dette præciseret, for af og til kunne man godt få indtryk af, at der råder den opfattelse, at der i byggeretsprincippet er indlagt en eller anden politisk vurdering. Mig bekendt er det et enigt ligningsråd, med den brede politiske sammensætning dette råd har – nej, undskyld, jeg kan se, hr. Hagen Hagensen bryner lidt; det er vist også rigtigt, at hr. Hagen Hagensen's partifælle i ligningsrådet ikke var rigtig enig i det. Men ellers var der på trods af for-

[Ministeren for skatter og afgifter]

skellige politiske opfattelser ret bred tilslutning til, at det var et teknisk hjælpemiddel, som på baggrund af de beslutninger, der nu var truffet, måtte bringes i anvendelse.

Så spurgte hr. Erhard Jakobsen mig, om man ikke også kunne diskutere byggeretsprincippet sammen med alt det andet, der skulle diskuteres. Ja, altså i den forstand, at byggeretsprincippet betragtes som et teknisk hjælpemiddel til at ramme det rigtige resultat, ved jeg såmænd ikke, om det er det princip, der skal lægges op til drøftelse af – den drøftelse har været ført i ligningsrådet – men jeg synes, det er nyttigt, at man, når resultatet af 17. alm. vurdering foreligger, tager en virkelig generel drøftelse af nogle af de bærende principper i vurderingsloven og alt, hvad der i øvrigt knytter sig hertil. En sådan drøftelse vil jeg gerne medvirke til og også tage initiativet til. Men jeg tror, det er vigtigt at fastholde, at 17. alm. vurdering skal gennemføres.

Jeg kan se, at jeg nu provokerede hr. Bernhard Baunsgaard herop for at sige noget om, at hr. Bernhard Baunsgaard også gerne vil have drøftet byggeretsprincippet her i folketingsalen. Det er jo et spørgsmål, der har været fremme nogle gange, og som jeg har kommenteret nogle gange, så det kan jeg nok ikke sige så forfærdelig meget mere om, og jeg kender også hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt på dette område.

Socialdemokratiet og regeringen har truffet aftale bl.a. med det radikale venstre og centrum-demokraterne om, at lejeværdireglerne for 1981 skal fastsættes på grundlag af de allerede gældende regler, altså 16. alm. vurdering plus 30 pct. Det er i øvrigt en aftale, som også er blevet bekendt gennem pressen, og som jeg først nu bekendtgør for folketinget. Det er måske også en fejl, at det ikke er sket tidligere, men denne aftale foreligger altså.

Man skal ikke være blind for, at det rejser kolossale problemer, at man ikke i forbindelse med den kommende vurdering lægger 17. alm. vurdering til grund. Selvfølgelig rejser det en række problemer. Set ud fra en teknisk-administrativ synsvinkel var det måske hensigtsmæssigt, at man i forbindelse med 1981-lejeværdireglerne havde besluttet at lægge 17. alm. vurdering til grund, men det er altså en politisk beslutning, som vi var enige om. Jeg må dog advare imod, at man, skal vi

sige nærmere overvejer at ophæve 17. alm. vurdering, men derimod mener jeg givet, at 17. alm. vurdering er en god anledning til at tage en meget indgående drøftelse af en lang række spørgsmål, som knytter sig til vurderingen.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning skyldes, at det for mig lød, som om ministeren havde misforstået mit spørgsmål, og det er selvfølgelig min skyld. Spørgsmålet angik ikke byggeretten, men havde forbindelse med, at ministeren selv nævnte, det ville være naturligt efter 17. alm. vurdering, hvis den ikke udskydes, at foretage en drøftelse i et eller anden forum af, hvilke ting det på andre lovområder nu var nødvendigt at ændre. Der pegede jeg på, at det nok ville være nødvendigt at ændre loven om kapitalvindingsskat, fordi man ved anvendelse af byggeretsprincippet i større eller mindre omfang havde fået fremkaldt en hel række af de forhold, som også hr. Hagen Hagensen var inde på, hvor man får parcelhuse ind under reglen om kapitalvindingsskat, uden at det har været lovfædrenes mening i sin tid – de kunne jo ikke forudse den ændring, der skete her. Det var det forhold, jeg gerne under alle omstændigheder ville have ministerens forsikring om at man også vil tage op. Ministeren kan sikkert forstå, at hvis der i god tid kan gives forsikring om, at alle disse ting bliver drøftet, at alle de eventuelt uheldige virkninger af 17. alm. vurdering skal drøftes, inden de iværksættes på forskellig måde og får økonomisk virkning, vil det selvfølgelig gøre det nemmere at opretholde tanken om, at 17. alm. vurdering skal finde sted. For hvis vi alle sammen står med fornemmelsen af, at 17. alm. vurdering får en lang række uheldige virkninger, og vi ikke aner, om nogen af dem bliver afhjulpet, så må ønsket om at se 17. alm. vurdering udskudt under de usikre forhold der nu råder, blive meget stærkt. Det var disse to ting, der hang sammen, og i og for sig ikke byggeretsprincippet, der var med i min bedømmelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Ja men så vil jeg gerne bekræfte over for hr. Erhard Jakobsen, at dette spørgsmål naturligvis også kan indgå i overvejelserne.

Anders Poulsen (V):

Nu pointerede ministeren så kraftigt heroppefra, at de lokale vurderingsfolk er frit stillet i forhold til de retningslinjer, der kommer fra statsskattedirektoratet og ligningsrådet, bl.a. på området byggeretsprincippet. Det er naturligvis rigtigt, men så bør det vel også føjes til, at statsskattedirektoratet har en revisionsmæssig virksomhed over for de vurderinger, der foretages rent lokalt, og at ligningsrådet eventuelt kan foretage ændret ansættelse. Det indebærer trods alt, at de retningslinjer, der udstikkes fra direktorat og ligningsråd, får en langt kraftigere virkning også på de lokale vurderinger, end jeg synes det fremgik af ministerens fremstilling af problemerne heroppefra. Det synes jeg man rettelig bør understrege.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har tidligere opfordret ministeren til, at vi fik en drøftelse af byggeretsprincippet her i salen. Det kan ikke hjælpe noget, ministeren henviser til, at det har været drøftet i ligningsrådet, for det er nu engang folketinget, der lovgiver i dette land, og skal der ændringer til af så stort et omfang som det, der sker her, er det rimeligt, at det sker i denne sal og ikke noget som helst andet sted.

Min personlige overbevisning er, at man ikke er nået til den rette afgørelse med hensyn til byggeretsprincippet i ligningsrådet. Ministeren ved godt, at min indstilling er sådan.

Nu lover ministeren, at der skal ske rettelser med hensyn til loven om kapitalvindingskat. Ja, jeg har jo mange gange sagt, at den virker urimeligt, men ændringer, der går ud på at undtage lige netop de meget dyre grunde fra at falde ind under kapitalvindingskatten, mens man øjensynlig ikke agter at komme med nogen rettelser over for landbruget, er ikke just de ændringer, jeg har anset for at være rimelige.

Når jeg synes, det var rimeligt, at ministeren her havde antydnet sin hensigt, er det ikke mindst på baggrund af det, som B.T. offentliggjorde i dag, nemlig:

»Finansminister Svend Jakobsen bekræftede på et møde i går aften, at regeringen vil fremsætte lovforslag, der gør op med den hidtidige praksis ved vurdering af almennyttige boliger.«

Der er altså tale om en helt ny lov, og så synes jeg ærlig talt, at det var rimeligt, om vi fik lejlighed til at blive oplyst om det her, hvis det skal nås inden vurderingen, for en helt ny praksis med hensyn til almennyttige boliger tror jeg nu ikke man kan gennemføre uden at tage hensyn til, at den lille mand, der bor i en beskeden villa, gennem byggeretsprincippet hærgen kommer af med så meget mere i grundskatter, at der er grund til at rette også på den praksis.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg konstaterer, at ministeren i dag har sagt, at byggeretsprincippet alene er et teknisk hjælpemiddel, og at der kan være grund til at fravige det dér, hvor det ikke kan komme til at passe. Nu vel, jeg har tidligere forstået, at man i enkelte tilfælde kan fravige dette princip. Men i øvrigt har jeg forstået, at ligningsrådet har bestemt, at byggeretsprincippet skal følges, og det har ministeren for resten også sagt var en afgørelse, som ligningsrådet traf. Har ministeren i dag ændret denne afgørelse, således at byggeretsprincippet alene er et teknisk hjælpemiddel, jeg som medlem af et vurderingsråd frit kan sætte mig ud over ved bare at sige: jeg vil vurdere på en anden måde, jeg vil have min metodefrihed? Jeg spørger ministeren, om jeg kan få lov til at gøre det, eller om jeg trods alt er bundet – hvad jeg tror jeg er – af ligningsrådets vedtagelse af byggeretsprincippet anvendelse.

I denne forbindelse må man ikke glemme, at det, der sker her, er, at man får det her kørt ud på EDB; det er beregnet på forhånd. Det, vurderingsrådet kan gøre, er at komme med indsigelse, som det skal begrunde. Tidligere var det vurderingsrådet, der efter sin metodefrihed satte værdien, hvorefter de, der var over os – skyldråd og dem, der er højere endnu – kunne ændre på dette, hvis det var forkert. Men nu får vi det trykket ned over hovedet, og så skal man derefter give sin forklaring på, hvorfor det ikke skal være sådan. Jeg vil gerne have lov til at sige, at dette ude omkring i landets mange vurderingsråd kan

[Hagen Hagensen]

volde vanskeligheder, der er større end det at fastsætte den rigtige vurdering efter metodefrihed. Nok om det; jeg venter på ministerens svar på, om jeg har min frihed eller jeg ikke har det.

Dette forslag går i øvrigt ud på at undgå følgerne af 17. alm. vurdering. Lad os dog få drøftet forholdene nu, således at vi kan få taget de virkninger, som vi tror der kommer deraf, væk på forhånd.

I den forbindelse vil jeg også sige, at uanset hvordan det kommer til at gå, bør man se fornuftigt og velvilligt på det af det konservative folkeparti sammen med venstre og fremskridtspartiet fremsatte forslag om at få ophævet 50 pct. reglen ved beskætning af parcelhuse m.fl., når man har boet der efter den gældende regel.

Lad mig til slut sige, at ministeren ikke svarede på spørgsmålet om, hvorvidt man kunne lave en anden vurdering af visse former for jord, fordi den for tiden var brugt på en særegen måde, og det synes jeg ministeren skal give et svar på. Jeg læste lovens bestemmelser op, som vi alle sammen kender dem, og dér står, vi skal vurdere grunden, som den er, ubebygget, uden hensyntagen til noget af det øvrige, der kan komme ind. Må jeg ikke få ministerens klare svar på, om der er noget, der skal laves om. Jeg erkender, hr. minister, at man ved lov kan lave alt muligt, og at man for den sags skyld kan begunstige nogle i forhold til andre, men en hensyntagen til og en retfærd over for andre spiller dog endnu en rolle i dagens Danmark.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Hagen Hagensen har behov for at få bekræftet det, hr. Hagen Hagensen udmærket godt ved, nemlig at det, der kommer maskinelt som udtræk til vurderingsmændene, og som er baseret på byggeprincippet som teknisk hjælpemiddel i dette apparatur, er et forslag til vurdering. Det ved hr. Hagen Hagensen udmærket godt. Det, som generer hr. Hagen Hagensen, er altså, at hr. Hagen Hagensen skal begrunde, hvorfor han mener, at dette forslag ikke er rigtigt. Men hr. Hagen Hagensen er som vurderingsmand alene bundet af vurderingsloven, når han skal finde den korrekte vurdering, som er det, der svarer til prisen i handel og vandel, og hvis hr. Hagen Hagensen som

vurderingsmand mener, at det forslag, der foreligger, ikke er rigtigt, er det naturligtvis hr. Hagen Hagensen opgave at begrunde, hvorfor dette forslag ikke er rigtigt, og det ved hr. Hagen Hagensen udmærket godt.

Så stillede hr. Hagen Hagensen mig yderligere spørgsmål om, hvorvidt der kunne være tale om en sådan særlig benyttelse af grunde, at det ikke er prisen i handel og vandel, der skal lægges til grund. Det har jeg allerede tidligere besvaret her i folketinget i et onsdagsspørgsmål, hvor jeg sagde, at der er grunde, som i henhold til gældende lovgivning ikke kan handles, hvorfor der simpelt hen ikke foreligger en handelspris på dem. Hvordan vi teknisk klarer det, vender jeg tilbage med, når jeg fremsætter mit lovforslag for folketinget.

Der kommer utvivlsomt også et forslag – det kan jeg ligeledes benytte anledningen til at annoncere for folketinget – om, at der for så vidt angår fredede bygninger bør ske en, skal vi sige mildere vurdering end den, der ellers er lagt til grund. Også det kræver en særlig teknisk ændring i vurderingslovens i øvrigt bærende princip.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg afstår fra at drøfte forholdene videre med ministeren her, men da ministeren nu begynder på en slags lovregister, eller hvad der vil komme af forslag, er det vel naturligt at spørge: hvad sker der med skovene?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg tør næsten ikke lade være med at besvare det, fordi hr. Bernhard Baunsgaard kan bebrejde mig det, hvis ikke jeg svarer.

Som hr. Hagen Hagensen allerede ved, har forligspartierne for længst givet udtryk for, at når betænkningen fra det af miljøministeren nedsatte udvalg foreligger, vil vi tage stilling til de forslag om ændringer, som vi mener må komme for så vidt angår fredede bygninger og skove. Mere kan jeg altså ikke sige på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Finansudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån. (Lovforslag nr. L 63).

Eksemplarer vil blive omdelt

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det udenrigspolitiske nævn (20/12 80):

Udtræder: Steen Folke (VS)

Ny stedf. f. Ib Christensen:

Anne Grete Holmsgård (VS)

Socialudvalget (20/12 80):

Udtræder: Keld Albrechtsen (VS)

Nyt medl.: Anne Grete Holmsgård (VS)

Boligudvalget (20/12 80):

Udtræder: Keld Albrechtsen (VS)

Nyt medl.: Anne Grete Holmsgård (VS)

Udenrigsudvalget (20/12 80):

Udtræder: Steen Folke (VS)

Ny stedf.: Anne Grete Holmsgård (VS)

Landbrugs- og fiskeriudvalget (19/12 80):

Udtræder: Sønderby (V)

Ny stedf.: Øllgaard (V)

Udv. om offentlige arbejder (19/12 80):

Udtræder: Sønderby (V)

Ny stedf.: Brøndsted (V)

Udv. om offentlige arbejder (23/12 80):

Udtræder: Bolvig (RV)

Nyt medl.: Bilgrav-Nielsen (RV)

Arbejdsmarkedsudvalget (14/1 81):

Udtræder: Poul H. Møller (KrF)

Ny stedf.: Steffensen (KrF)

Udv. om offentlige arbejder (14/1 81):

Udtræder: Aage Andersen (S)

Nyt medl.: Niels V. Andersen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. januar 1981, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.35